

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 107

9 Μαΐου 2013

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4152

Επείγοντα μέτρα εφαρμογής των νόμων 4046/2012,
4093/2012 και 4127/2013.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ
Ν.Δ. 356/1974, Ν. 2238/1994, Ν. 2859/2000

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.1.: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ

1. Οι ληξιπρόθεσμες έως την 31.12.2012 οφειλές, που είναι βεβαιωμένες στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες και στα Τελωνεία του Κράτους σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974), δύνανται, κατόπιν αίτησης των οφειλετών και εφόσον συντρέχει πραγματική οικονομική αδυναμία και δυνατότητα τήρησης προγράμματος δόσεων να ρυθμίζονται έως και σε σαράντα οκτώ (48) ισόποσες μηνιαίες δόσεις και πάντως όχι πέραν της 30.6.2017 και να καταβάλλονται ως εξής:

α) με απαλλαγή από τις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής κατά ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%), εφόσον η καταβολή πραγματοποιηθεί εφάπαξ έως και την 30.6.2013,

β) με απαλλαγή ποσοστού σαράντα τοις εκατό (40%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, εφόσον η υπαχθείσα στη ρύθμιση οφειλή εξοφληθεί έως και την 30.6.2014,

γ) με απαλλαγή ποσοστού τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, εφόσον η υπαχθείσα στη ρύθμιση οφειλή εξοφληθεί έως και την 30.6.2015,

δ) με απαλλαγή ποσοστού τριάντα τοις εκατό (30%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, εφόσον η υπαχθείσα στη ρύθμιση οφειλή εξοφληθεί έως και την 30.6.2016,

ε) με απαλλαγή ποσοστού εικοσιπέντε τοις εκατό (25%) των προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, εφόσον η υπαχθείσα στη ρύθμιση οφειλή εξοφληθεί έως και την 30.6.2017.

Ως προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής για την εφαρμογή των ως άνω απαλλαγών λογίζονται σε κάθε περίπτωση οι προσαυξήσεις όπως έχουν διαμορφωθεί την 1.1.2013.

στ) Οι οφειλέτες πρέπει να έχουν υποβάλει τις φορολογικές τους δηλώσεις, καθώς και να είναι ενήμεροι για τις οφειλές τους με ημερομηνία καταβολής από την 1.1.2013.

Σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως ποσού οφειλής χορηγείται η ρύθμιση μόνο εφόσον ο αιτών αποδεικνύει ότι μπορεί να ανταποκριθεί στο ύψος της μηνιαίας δόσης.

2. Κατ' εξαίρεση, τα φυσικά πρόσωπα μη επιτηδευματίες οι οποίοι αδυνατούν να ανταποκριθούν σε πρόγραμμα δόσεων της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου, έχουν τη δυνατότητα να εξοφλήσουν σε περισσότερες ισόποσες μηνιαίες δόσεις χωρίς όμως το ευεργέτημα της απαλλαγής των προσαυξήσεων ανάλογα με τα εισοδήματά τους. Για ποσό βασικής οφειλής άνω των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ απαιτείται η προσκόμιση στοιχείων που αποδεικνύουν ότι δεν δύνανται να αποπληρώσουν την οφειλή τους αλλά μπορούν να ανταποκριθούν σε συγκεκριμένο πρόγραμμα δόσεων.

3. Η υπαχθείσα στη ρύθμιση βασική οφειλή από την 1.1.2013, επιβαρύνεται με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής οι οποίες υπολογίζονται με βάση το ισχύον επιτόκιο αναφοράς για πράξεις αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κατά την ημερομηνία της αίτησης υπαγωγής, πλέον οκτώ εκατοστιαίων μονάδων, ετησίως υπολογισμένο, το οποίο και παραμένει σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης, αντί των κατά ΚΕΔΕ προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής.

4. Στη ρύθμιση υπάγεται υποχρεωτικά το σύνολο των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων έως και την 31.12.2012 οφειλών που δεν έχουν τακτοποιηθεί κατά νόμιμο τρόπο με αναστολή πληρωμής ή διευκόλυνση ή άλλη νομοθετική ρύθμιση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών, ενώ δύνανται να υπαχθούν μετά από επιλογή του οφειλέτη και:

α) βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες έως και την 31.12.2012 οφειλές που τελούν σε διοικητική ή δικαστική αναστολή,

β) βεβαιωμένες έως και την 31.12.2012 οφειλές,

γ) βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες έως και την 31.12.2012 οφειλές που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση ή δι-

ευκόλυση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών, των οποίων οι όροι τηρούνται, εφόσον υφίστανται και άλλες ληξιπρόθεσμες έως και την ανωτέρω ημερομηνία μη ρυθμισμένες οφειλές οι οποίες υπάγονται υποχρεωτικά,

δ) βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες έως και την 31.12.2012 οφειλές που έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση ή διευκόλυση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών, των οποίων οι όροι τηρούνται, εφόσον επιλεγεί πρόγραμμα ρύθμισης με μικρότερο ή ίσο αριθμό δόσεων.

5. Εξαιρούνται και δεν υπάγονται στη ρύθμιση:

α) οφειλέτες των οποίων οι οφειλές έχουν υπαχθεί σε νομοθετική ρύθμιση ή διευκόλυση τμηματικής καταβολής η οποία απωλέσθη μετά την ημερομηνία κατάθεσης του παρόντος στη Βουλή των Ελλήνων,

β) οφειλέτες που έχουν καταδικαστεί ή έχει ασκηθεί κατ' αυτών ποινική δίωξη για φοροδιαφυγή.

6. Για την υπαγωγή στη ρύθμιση είναι απαραίτητα: α) αναλυτική δήλωση όλων των εισοδημάτων, περιουσιακών στοιχείων και τυχόν οφειλών προς τρίτα πρόσωπα, β) η διαπίστωση ότι έχουν υποβληθεί οι φορολογικές δηλώσεις της τελευταίας πενταετίας και γ) αν οι συνολικές βασικές οφειλές υπερβαίνουν το ποσό των εβδομήντα πέντε (75.000) χιλιάδων ευρώ, η προσκόμιση στοιχείων από τα οποία προκύπτει η πρόσκαιρη οικονομική αδυναμία και η δυνατότητα τήρησης των όρων της ρύθμισης, με υπογραφή για τον έλεγχο και την πιστοποίηση αυτών από ανεξάρτητο εκτιμητή. Για συνολικές βασικές οφειλές που υπερβαίνουν το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ πέραν των οριζόμενων στο προηγούμενο εδάφιο προϋποθέσεων απαιτείται η πρόσθετη παροχή εγγύησης ή διασφάλισης ή εμπράγματης ασφάλειας για το σύνολο αυτών. Ανεξάρτητος εκτιμητής θα προσδιορίζει την αξία της προσφερόμενης διασφάλισης.

7. Η πρώτη δόση της ρύθμισης είναι καταβλητέα μέσα σε τρεις (3) εργάσιμες ημέρες από την ημέρα υποβολής της αίτησης για υπαγωγή στη ρύθμιση, οι δε επόμενες δόσεις την τελευταία εργάσιμη ημέρα των επόμενων μηνών. Η καταβολή της οφειλής δύναται να πραγματοποιείται μέσω πάγιας εντολής στους φορείς είσπραξης. Η καθυστέρηση πληρωμής μίας δόσης συνεπάγεται την επιβάρυνση αυτής με προσαύξηση δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Η δόση αυτή με την αναλογούσα προσαύξηση πρέπει να καταβληθεί το αργότερο μέχρι την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας καταβολής της επόμενης δόσης.

8. Η ρύθμιση απόλλυται, με συνέπεια την υποχρεωτική άμεση καταβολή του υπολοίπου της οφειλής σύμφωνα με τα στοιχεία βεβαίωσης και την άμεση επιδίωξη της είσπραξής του με όλα τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα νομοθεσία μέτρα, τηρουμένων και των διατάξεων περί δημοσιοποίησης ληξιπρόθεσμων οφειλών του άρθρου 9 του ν. 3943/2011 (Α' 66) εάν ο οφειλέτης:

α) δεν καταβάλλει εμπρόθεσμα μία δόση της ρύθμισης πέραν της μίας φορές,

β) καθυστερήσει την καταβολή της τελευταίας δόσης της ρύθμισης για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός μήνα,

γ) δεν υποβάλλει τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και του φόρου προστιθέμενης αξίας, καθ' όλο το

διάστημα της ρύθμισης καταβολής των οφειλών του και μέχρι την εξόφλησή τους,

δ) δεν είναι ενήμερος στις οφειλές του από την ημερομηνία υπαγωγής στη ρύθμιση και μετά,

ε) έχει υποβάλει ελλιπή ή αναληθή στοιχεία προκειμένου να του χορηγηθεί η ρύθμιση.

9. Η υπαγωγή στην εν λόγω ρύθμιση τμηματικής καταβολής και η συνεπής συμμόρφωση σε αυτή παρέχει στον οφειλέτη τα ακόλουθα ευεργετήματα:

α) χορηγείται αποδεικτικό ενημερότητας από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. μηνιαίας ισχύος, σύμφωνα με τις λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 26 του ν. 1882/1990, όπως ισχύει και με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου,

β) αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 όπως ισχύει σήμερα ή, εφόσον άρχισε η εκτέλεσή της, διακόπτεται,

γ) αναστέλλεται η συνέχιση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινητών ή ακινήτων με την προϋπόθεση ότι η εκτέλεση αφορά μόνο οφειλές που ρυθμίζονται με τις διατάξεις αυτής της υποπαραγράφου. Η αναστολή αυτή δεν ισχύει για κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί στα χέρια τρίτων ή έχουν εκδοθεί οι σχετικές παραγγελίες, τα αποδιδόμενα όμως ποσά από αυτές λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη δόσης ή δόσεων της ρύθμισης, εφόσον δεν πιστώνονται με άλλες οφειλές που δεν έχουν ρυθμιστεί. Αν ο οφειλέτης απολέσει το ευεργέτημα της ρύθμισης, τα μέτρα που έχουν ανασταλεί συνεχίζονται,

δ) αναστέλλεται η εκτέλεση του μέτρου που προβλέπεται από το άρθρο 7 του ν. 2120/1993 (Α' 24), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 2523/1997 (Α' 179).

10. Το Δημόσιο προβαίνει σε συμψηφισμό των χρηματικών απαιτήσεων του οφειλέτη κατά του Δημοσίου και μέχρι του ύψους των οφειλών του, κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.) και μετά τη συμμόρφωση του οφειλέτη στη ρύθμιση τμηματικής καταβολής που του χορηγήθηκε.

11. Το Δημόσιο διατηρεί το δικαίωμα και μετά τη συμμόρφωση του οφειλέτη στη ρύθμιση τμηματικής καταβολής που του χορηγήθηκε:

α) να επιβάλλει κατασχέσεις και να εγγράφει υποθήκες σε περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη των συνυπόχρεων προσώπων ή των εγγυητών, εφόσον η οφειλή δεν είναι ασφαλισμένη,

β) να μην χορηγεί αποδεικτικό ενημερότητας στα πρόσωπα της προηγούμενης υποπερίπτωσης, ακόμη και αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης αυτού, εφόσον η οφειλή δεν είναι ασφαλισμένη,

γ) να δίνει εντολή παρακράτησης μέρους ή του συνόλου της χρηματικής απαίτησης του οφειλέτη κατά τρίτων προσώπων για την είσπραξη της οποίας ζητείται το αποδεικτικό ενημερότητας.

12. Τα ποσά που εισπράττονται από την παρακράτηση ποσοστού απαίτησης του οφειλέτη λόγω της χορήγησης αποδεικτικού ενημερότητας για είσπραξη χρημάτων ή κατόπιν συμψηφισμού καλύπτουν δόση ή δόσεις της χορηγηθείσας ρύθμισης.

13. Η παραγραφή των οφειλών για τα οποία υποβάλλεται αίτηση υπαγωγής στη ρύθμιση αναστέλλεται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και για ολόκληρο το χρονικό διάστημα που αφορά η ρύθμιση

ανεξαρτήτως καταβολής οποιουδήποτε ποσού και δεν συμπληρώνεται πριν παρέλθει ένα έτος από τη λήξη της τελευταίας δόσης αυτής.

14. Αρμόδιο όργανο για τη χορήγηση της ρύθμισης του άρθρου αυτού είναι ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων ο οποίος δύναται με απόφασή του να εκχωρεί την αρμοδιότητα αυτή.

15. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται: α) οι προϋποθέσεις υπαγωγής στις ανωτέρω διατάξεις και μέσω διαδικτυακής εφαρμογής της Γ.Γ.Π.Σ., β) οι όροι και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες οφειλέτης που έχει υπαχθεί στη ρύθμιση δύναται να υπαχθεί σε άλλο πρόγραμμα της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου, γ) τα απαιτούμενα στοιχεία, ανά ύψος βασικής οφειλής, τα οποία θα δηλώνονται ή και προσκομίζονται, καθώς και η επαγγελματική ιδιότητα των ανεξάρτητων εκτιμητών, όπου προβλέπονται, δ) οι φορολογικές υποχρεώσεις οι οποίες πρέπει να εκπληρώνονται για να μην απωλεσθεί η ρύθμιση, ε) επιπλέον όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να καθίσταται ενεργή η ρύθμιση, στ) οι περιπτώσεις για τις οποίες φορολογική διοίκηση θα απαιτεί υποχρεωτικά την πληρωμή της ρύθμισης μέσω παγιας εντολής στους φορείς είσπραξης και ζ) οι λεπτομέρειες και κάθε ειδικότερο θέμα εφαρμογής των διατάξεων της υποπαραγράφου αυτής. Με όμοια απόφαση καθορίζεται η ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας υποπαραγράφου που δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 1ης Ιουλίου 2013.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.2. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΙΑ ΡΥΘΜΙΣΗ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ

1. Οφειλές βεβαιωμένες στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες και στα Τελωνεία του κράτους, σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, Κ.Ε.Δ.Ε.), δύναται, κατόπιν αίτησης των οφειλετών και εφόσον συντρέχει πραγματική οικονομική αδυναμία και δυνατότητα τήρησης προγράμματος δόσεων, να ρυθμίζονται άπαξ και να καταβάλλονται:

Σε δύο (2) έως δώδεκα (12) ισόποσες μηνιαίες δόσεις και κατ' εξαίρεση έως είκοσι τέσσερις (24) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, εφόσον πρόκειται για οφειλές που βεβαιώνονται από έκτακτη αιτία.

2. Σε κάθε περίπτωση και ιδιαίτερος για ποσά βασικής οφειλής άνω των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ χορηγείται η ρύθμιση μόνο εφόσον ο αιτών αποδεικνύει ότι μπορεί να ανταποκριθεί στο ύψος της μηνιαίας δόσης.

3. Η υπαχθείσα στη ρύθμιση βασική οφειλή επιβαρύνεται με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής οι οποίες υπολογίζονται από 1.1.2013 με βάση το ισχύον επιτόκιο αναφοράς για πράξεις αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κατά την ημερομηνία της αίτησης υπαγωγής, πλέον οκτώ εκατοστιαίων μονάδων, ετησίως υπολογισμένο, το οποίο και παραμένει σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης, αντί των κατά Κ.Ε.Δ.Ε. προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής.

4. Στη ρύθμιση υπάγεται υποχρεωτικά το σύνολο των βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων οφειλών που δεν έχουν τακτοποιηθεί κατά νόμιμο τρόπο με αναστολή πληρωμής ή διευκόλυνση ή άλλη νομοθετική ρύθμιση τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων οφειλών, ενώ δύναται να υπαχθούν μετά από επιλογή του οφειλέτη

και βεβαιωμένες και ληξιπρόθεσμες οφειλές που τελούν σε διοικητική ή δικαστική αναστολή.

5. Εξαιρούνται και δεν υπάγονται στη ρύθμιση οφειλές που έχουν καταδικαστεί ή έχει ασκηθεί κατ' αυτών ποινική δίωξη για φοροδιαφυγή.

6. Για την υπαγωγή στη ρύθμιση είναι απαραίτητα: α) η αναλυτική δήλωση όλων των εισοδημάτων, περιουσιακών στοιχείων και τυχόν οφειλών προς τρίτα πρόσωπα, β) η διαπίστωση ότι έχουν υποβληθεί οι φορολογικές δηλώσεις της τελευταίας πενταετίας και γ) αν οι συνολικές βασικές οφειλές υπερβαίνουν το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, η προσκόμιση στοιχείων από τα οποία προκύπτει η πρόσκαιρη οικονομική αδυναμία και η δυνατότητα τήρησης των όρων της ρύθμισης, με υπογραφή για τον έλεγχο και την πιστοποίηση αυτών από ανεξάρτητο εκτιμητή. Για συνολικές βασικές οφειλές που υπερβαίνουν το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, πέραν της τήρησης των οριζόμενων στο προηγούμενο εδάφιο προϋποθέσεων απαιτείται η πρόσθετη παροχή εγγύησης ή διασφάλισης ή εμπράγματης ασφάλειας για το σύνολο αυτών. Ανεξάρτητος εκτιμητής θα προσδιορίσει την αξία της προσφερόμενης διασφάλισης.

7. Η πρώτη δόση της ρύθμισης είναι καταβλητέα μέσα σε τρεις (3) εργάσιμες ημέρες από την ημέρα υποβολής της αίτησης για υπαγωγή στη ρύθμιση, οι δε επόμενες δόσεις την τελευταία εργάσιμη ημέρα των επόμενων μηνών. Η καταβολή της οφειλής δύναται να πραγματοποιείται μέσω πάγιας εντολής στους φορείς είσπραξης. Η καθυστέρηση πληρωμής μίας δόσης συνεπάγεται την επιβάρυνση αυτής με προσαύξηση δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Η δόση αυτή με την αναλογούσα προσαύξηση πρέπει να καταβληθεί το αργότερο μέχρι την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας καταβολής της επόμενης δόσης.

8. Η ρύθμιση απόλλυται με συνέπεια την υποχρεωτική άμεση καταβολή του υπολοίπου της οφειλής, σύμφωνα με τα στοιχεία βεβαίωσης και την άμεση επιδίωξη της είσπραξής του με όλα τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα νομοθεσία μέτρα, τηρουμένων και των διατάξεων περί δημοσιοποίησης ληξιπρόθεσμων οφειλών του άρθρου 9 του ν. 3943/2011 (Α' 66), εάν ο οφειλέτης: α) δεν καταβάλλει εμπρόθεσμα μία δόση της ρύθμισης πέραν της μίας φορές,

β) καθυστερήσει την καταβολή της τελευταίας δόσης της ρύθμισης για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός μηνός,

γ) δεν υποβάλλει τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος και του φόρου προστιθέμενης αξίας, κατ' όλο το διάστημα της ρύθμισης καταβολής των οφειλών του και μέχρι την εξόφλησή τους,

δ) δεν είναι ενήμερος στις οφειλές του από την ημερομηνία υπαγωγής στη ρύθμιση και μετά,

ε) έχει υποβάλει ελλιπή ή αναληθή στοιχεία προκειμένου να του χορηγηθεί η ρύθμιση.

9. Η υπαγωγή στην εν λόγω ρύθμιση τμηματικής καταβολής και η συνεπής συμμόρφωση σε αυτή παρέχει στον οφειλέτη τα ακόλουθα ευεργετήματα:

α) Χορηγείται αποδεικτικό ενημερότητας από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. μηνιαίας ισχύος, σύμφωνα με τις λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 26 του ν. 1882/1990, όπως ισχύει και με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου.

β) Αναβάλλεται η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 ή, εφόσον άρχισε η εκτέλεσή της, διακόπτεται.

γ) Αναστέλλεται η συνέχιση της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινητών ή ακινήτων με την προϋπόθεση ότι η εκτέλεση αφορά μόνο οφειλές που ρυθμίζονται με τις διατάξεις αυτού του άρθρου. Η αναστολή αυτή δεν ισχύει για κατασχέσεις που έχουν επιβληθεί στα χέρια τρίτων ή έχουν εκδοθεί οι σχετικές παραγγελίες, τα αποδιδόμενα όμως ποσά από αυτές λαμβάνονται υπόψη για την κάλυψη δόσης ή δόσεων της ρύθμισης, εφόσον δεν πιστώνονται με άλλες οφειλές που δεν έχουν ρυθμιστεί. Αν ο οφειλέτης απολέσει το ευεργέτημα της ρύθμισης, τα μέτρα που έχουν ανασταλεί συνεχίζονται.

δ) Αναστέλλεται η εκτέλεση του μέτρου που προβλέπεται από το άρθρο 7 του ν. 2120/1993 (Α' 24), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 παρ. 3 του ν. 2523/1997 (Α' 179).

10. Το Δημόσιο προβαίνει σε συμψηφισμό των χρηματικών απαιτήσεων του οφειλέτη κατά του Δημοσίου και μέχρι του ύψους των οφειλών του, κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.) και μετά τη συμμόρφωση του οφειλέτη στη ρύθμιση τμηματικής καταβολής που του χορηγήθηκε.

11. Το Δημόσιο διατηρεί το δικαίωμα και μετά τη συμμόρφωση του οφειλέτη στη ρύθμιση τμηματικής καταβολής που του χορηγήθηκε:

α) να επιβάλει κατασχέσεις και να εγγράφει υποθήκες σε περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη των συνυπόχρεων προσώπων ή των εγγυητών, εφόσον η οφειλή δεν είναι ασφαλισμένη,

β) να μη χορηγεί αποδεικτικό ενημερότητας στα πρόσωπα της προηγούμενης περίπτωσης, ακόμη και αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις χορήγησης αυτού, εφόσον η οφειλή δεν είναι ασφαλισμένη,

γ) να δίνει εντολή παρακράτησης μέρους ή του συνόλου της χρηματικής απαίτησης του οφειλέτη κατά τρίτων προσώπων, για την είσπραξη της οποίας ζητείται το αποδεικτικό ενημερότητας.

12. Τα ποσά που εισπράττονται από την παρακράτηση ποσοστού απαίτησης του οφειλέτη λόγω της χορήγησης αποδεικτικού ενημερότητας για είσπραξη χρημάτων ή κατόπιν συμψηφισμού, καλύπτουν δόση ή δόσεις της χορηγηθείσας ρύθμισης.

13. Η παραγραφή των οφειλών για τις οποίες υποβάλλεται αίτηση υπαγωγής στη ρύθμιση αναστέλλεται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και για ολόκληρο το χρονικό διάστημα που αφορά η ρύθμιση, ανεξαρτήτως καταβολής οποιουδήποτε ποσού και δεν συμπληρώνεται πριν παρέλθει ένα έτος από τη λήξη της τελευταίας δόσης αυτής.

14. Αρμόδιο όργανο για τη χορήγηση της ρύθμισης του άρθρου αυτού είναι ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων ο οποίος δύναται με απόφασή του να εκχωρεί την αρμοδιότητα αυτή.

15. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίζονται: α) οι προϋποθέσεις υπαγωγής στις ανωτέρω διατάξεις και μέσω διαδικτυακής εφαρμογής της Γ.Γ.Π.Σ., β) τα είδη των οφειλών τα οποία δύνανται να υπαχθούν σε ρύθμιση άνω των δώδεκα (12) δόσεων της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου, γ) τα απαιτούμενα στοιχεία, ανά ύψος βασικής

οφειλής, τα οποία θα δηλώνονται ή και προσκομίζονται, καθώς και η επαγγελματική ιδιότητα των ανεξάρτητων εκτιμητών, όπου προβλέπονται, δ) οι φορολογικές υποχρεώσεις οι οποίες πρέπει να εκπληρώνονται για να μην απωλεσθεί η ρύθμιση, ε) οι περιπτώσεις για τις οποίες η φορολογική διοίκηση θα απαιτεί υποχρεωτικά την πληρωμή της ρύθμισης μέσω πάγιας εντολής στους φορείς είσπραξης, στ) επιπλέον όροι και προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να καθίσταται ενεργή η ρύθμιση και ζ) οι λεπτομέρειες και κάθε ειδικότερο θέμα εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού. Με όμοια απόφαση καθορίζεται η ημερομηνία έναρξης της εφαρμογής των διατάξεων της παρούσας υποπαραγράφου που δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 1ης Ιουλίου 2013.

16. Από την ημερομηνία που καθορίζεται κατά την προηγούμενη περίπτωση της παρούσας υποπαραγράφου, δεν επιτρέπεται η χορήγηση διευκολύνσεων - ρυθμίσεων τμηματικής καταβολής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 13 έως και 21 του ν. 2648/1998 (Α' 238) και του άρθρου 14 του ν. 3888/2010 (Α' 175).

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.3: ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΛΗΞΙΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ ΣΕ ΕΙΣΠΡΑΞΙΜΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΕΣ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ

Το άρθρο 82 του ν.δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ, Α' 90) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 82

Διάκριση ληξιπρόθεσμων οφειλών σε εισπράξιμες και ανεπίδεκτες είσπραξης

1. Ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο, καθώς και συμβεβαιωμένες οφειλές προς τρίτους χαρακτηρίζονται ως ανεπίδεκτες είσπραξης, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κάτωθι προϋποθέσεις:

α. Έχουν ολοκληρωθεί οι έρευνες και δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη και των συνυποχρέων ή απαιτήσεων αυτών έναντι τρίτων ή διαπιστώθηκε η καθ' οποιονδήποτε τρόπο εκποίηση των περιουσιακών τους στοιχείων που δεν υπόκειται σε ακύρωση ή σε διάρρηση κατά τα άρθρα 939 επ. Α.Κ. και ειδικότερα διαπιστώθηκε η ολοκλήρωση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινητών, ακινήτων ή απαιτήσεων του οφειλέτη με επίσηυση του Δημοσίου ή τρίτων, ο έλεγχος της πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής περιουσίας, εφόσον πρόκειται για πτωχό ή ολοκλήρωση της διαδικασίας εκκαθάρισης, εφόσον πρόκειται για οφειλέτη υπό καθεστώς εκκαθάρισης.

β. Έχει υποβληθεί αίτηση ποινικής δίωξης, εφόσον πρόκειται για συνολική βασική οφειλή άνω των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43) δίωξης ή δεν είναι δυνατή η υποβολή της.

γ. Έχει πραγματοποιηθεί έλεγχος από ειδικά οριζόμενο ελεγκτή της αρμόδιας φορολογικής ή τελωνειακής αρχής, ο οποίος πιστοποιεί, με βάση ειδικά αιτιολογημένη έκθεση ελέγχου, ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις των προηγούμενων περιπτώσεων και ότι είναι αντικειμενικά αδύνατη η είσπραξη των οφειλών.

Προκειμένου για εταιρείες που τελούν υπό κρατικό έλεγχο ή στις οποίες ασκείται κρατική εποπτεία και οι οποίες τελούν υπό εκκαθάριση ή πτώχευση, απαιτείται η αναγγελία του Δημοσίου στις ανωτέρω διαδικασίες

εκκαθάρισης ή πτώχευσης και η συνδρομή των περιπτώσεων β' και γ'.

Προκειμένου για οφειλές που αφορούν κοινότητες ομογενειακών οργανώσεων που έχουν στην κυριότητά τους ελληνικά σχολεία στην αλλοδαπή απαιτείται η συνδρομή της περίπτωσης γ'.

2. Οι πράξεις του χαρακτηρισμού των επιδεκτικών ή ανεπίδεκτων είσπραξης και της καταχώρισης των απαιτήσεων σε ειδικά βιβλία ανεπίδεκτων είσπραξης γίνονται:

α) με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας για την αναγκαστική είσπραξη φορολογικής ή τελωνειακής υπηρεσίας και με τη σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Πολιτικής Εισπράξεων ή της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών κατά περίπτωση, εφόσον πρόκειται για συνολική βασική οφειλή μέχρι ενάμισυ εκατομμύριο (1.500.000) ευρώ,

β) με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων κατόπιν εισήγησης του προϊσταμένου της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης και μετά από σύμφωνη γνώμη του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εφόσον πρόκειται για συνολική βασική οφειλή άνω του ενάμισυ εκατομμυρίου (1.500.000) ευρώ.

Ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων μπορεί να ζητήσει τη σύμφωνη γνώμη Κλιμακίου ή Τμήματος ή Διεύθυνσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που συγκροτείται με απόφαση της Ολομέλειάς του, εφόσον πρόκειται για συνολική βασική οφειλή κάτω του ενάμισυ εκατομμυρίου (1.500.000) ευρώ.

3. Από την καταχώριση της οφειλής στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης και για χρονικό διάστημα δέκα (10) ετών από τη λήξη του έτους μέσα στο οποίο έγινε η καταχώριση: α) αναστέλλεται αυτοδικαίως η παραγραφή της, β) δεν χορηγείται στον οφειλέτη και στα συνυπόχρεα πρόσωπα αποδεικτικό φορολογικής ενημερότητας για οποιαδήποτε αιτία ούτε άλλο νομίμως προβλεπόμενο πιστοποιητικό για μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων, εκτός εάν πρόκειται για είσπραξη χρημάτων που θα διατεθούν για την ικανοποίηση του Δημοσίου ή για εκποίηση περιουσιακών στοιχείων, το προϊόν των οποίων θα διατεθεί για τον ίδιο σκοπό, γ) δεσμεύονται στο σύνολό τους οι τραπεζικοί και επενδυτικοί λογαριασμοί των παραπάνω προσώπων κατ' ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 14 του ν. 2523/1997.

Το Δημόσιο διατηρεί ακέραιο το δικαίωμά του για την είσπραξη της οφειλής ή συμψηφισμού και μετά την καταχώριση της στα ειδικά βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης.

4. Με τη διαδικασία της παραγράφου 2 οφειλή που έχει καταχωρισθεί, κατά τα ανωτέρω, ως ανεπίδεκτη είσπραξης επαναχαρακτηρίζεται ως εισπράξιμη, εάν πριν την παραγραφή της, διαπιστωθεί ότι υπάρχει δυνατότητα μερικής ή ολικής ικανοποίησής της είτε από τον οφειλέτη είτε από συνυπόχρεο πρόσωπο.

5. Με απόφαση που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων μπορεί να εκχωρεί τις αρμοδιότητές του και να ορίζει άλλα όργανα για την υποβολή της σύμφωνης γνώμης της περίπτωσης α' της παραγράφου 2, να ρυθμίζει τον ειδικότερο τρόπο και τη διαδικασία καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία των ανεπίδεκτων είσπραξης, να ορίζει κάθε σχετικό θέμα με τη διαχείριση και την πα-

ρακολούθηση αυτών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί να μεταβάλλονται τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία ανεπίδεκτων είσπραξης, καθώς και του επαναχαρακτηρισμού τους ως εισπράξιμων και να ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με τις συνέπειες και τα χρονικά όρια ισχύος των συνεπειών της καταχώρισης.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.4.: ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Το άρθρο 82Α του ν.δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ, Α' 90) αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 82Α

Διαγραφή των οφειλών προς το Δημόσιο

1. Ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο, καθώς και συμβεβαιωμένες οφειλές προς τρίτους που έχουν χαρακτηριστεί ως ανεπίδεκτες είσπραξης, σύμφωνα με το άρθρο 82 δύνανται να κριθούν διαγραφτέες και να διαγραφούν και πριν από την παρέλευση της προθεσμίας της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις:

α. έχουν ολοκληρωθεί οι προβλεπόμενες στις περιπτώσεις α' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 82 ενέργειες για το χαρακτηρισμό τους ως ανεπίδεκτων είσπραξης,

β. έχουν ολοκληρωθεί οι σχετικές ενέργειες για την ανταλλαγή των πληροφοριών και των διαδικασιών αναγκαστικής είσπραξης για τα κράτη με τα οποία υφίστανται αντίστοιχες συμφωνίες και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον με τα κράτη - μέλη της Ε.Ε.,

γ. έχουν ολοκληρωθεί οι έρευνες στην αλλοδαπή κατόπιν αξιοποίησης πληροφοριών και δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη ή απαιτήσεων αυτού έναντι τρίτων,

δ. έχει ολοκληρωθεί η ποινική διαδικασία σε βάρος των οφειλετών κατά τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43), εφόσον προβλέπεται, με την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης.

2. Ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο, καθώς και συμβεβαιωμένες οφειλές προς τρίτους που δεν έχουν χαρακτηριστεί ανεπίδεκτες είσπραξης σύμφωνα με το άρθρο 82 μπορούν να διαγραφούν, χωρίς να απαιτείται η συνδρομή των προϋποθέσεων της παραγράφου 1, εφόσον εμπίπτουν αποκλειστικά και μόνο στις ακόλουθες κατηγορίες οφειλών:

α. οφειλές αποβισάντων που δεν καταλείπουν οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο και των οποίων οι κληρονόμοι αποποιήθηκαν την επαχθείσα κληρονομιά,

β. οφειλές ανά φορολογούμενο μικρότερες του ποσού του εκάστοτε ελάχιστου ποσού φόρου από την καταβολή του οποίου απαλλάσσεται ο φορολογούμενος.

3. Η διαγραφή των απαιτήσεων και η καταχώρισή τους σε ειδικά βιβλία διαγραφών γίνεται:

α) με απόφαση του αρμόδιου Κλιμακίου, Τμήματος ή Διεύθυνσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατόπιν εισήγησης της Διεύθυνσης Πολιτικής Εισπράξεων ή της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών, κατά περίπτωση, και μετά από σύμφωνη γνώμη του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων για τις περιπτώσεις της παραγράφου 1,

β) με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων κατόπιν εισήγησης της Διεύθυνσης Πολιτικής Εισπράξεων ή της Διεύθυνσης Τελωνειακών Διαδικασιών κατά περίπτωση για τις περιπτώσεις της παραγράφου 2.

γ) με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων κατόπιν εισήγησης της Διεύθυνσης Πολιτικής Εισπράξεων ή της Δ/σης Τελωνειακών Διαδικασιών κατά περίπτωση μετά την παρέλευση της προθεσμίας της παραγράφου 3 του άρθρου 82.

4. Μέχρι 31.12.2013 προκειμένου να εκκαθαριστεί το χαρτοφυλάκιο ληξιπρόθεσμων οφειλών παρέχεται η δυνατότητα διαγραφής βασικών οφειλών που έχουν γεννηθεί προ του 1993 και είναι μικρότερες του ποσού των διακοσίων (200) ευρώ ανά φορολογούμενο, υπό τον όρο ότι δεν υφίστανται άλλες βασικές οφειλές του ίδιου προσώπου. Η διαγραφή των παραπάνω οφειλών γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων.

5. Με απόφαση που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων μπορεί να ρυθμίζει τον ειδικότερο τρόπο και τη διαδικασία καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία διαγραφών, να ορίζει κάθε σχετικό θέμα με τη διαχείρισή τους, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Διοικητικής Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, μπορεί να μεταβάλλονται τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις καταχώρισης των οφειλών στα βιβλία διαγραφών.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.5.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

1. Μετά το άρθρο 70Α του ν. 2238/1994 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, Κ.Φ.Ε., Α' 151) προστίθεται νέο άρθρο 70 Β ως εξής:

«Άρθρο 70 Β

Ειδική Διοικητική Διαδικασία -
Ενδικοφανής προσφυγή

1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη φορολογική αρχή, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν.

2. Η φορολογική αρχή αποστέλλει την ενδικοφανή προσφυγή του υπόχρεου, συνοδευόμενη από σχετικά έγγραφα και τις απόψεις αυτής, εντός επτά (7) ημερών από την υποβολή, στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, προκειμένου η τελευταία να αποφανθεί.

3. Με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής βεβαιώνεται άμεσα από τη φορολογική αρχή και καταβάλλεται ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) του αμφισβητούμενου ποσού της πράξης, το οποίο καταβάλλεται σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

4. Ο υπόχρεος έχει δικαίωμα να υποβάλει, ταυτόχρονα με την ενδικοφανή προσφυγή και αίτημα αναστολής

της καταβολής που προβλέπεται στην παράγραφο 3 ανωτέρω. Η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης δύναται να αναστείλει την εν λόγω πληρωμή, μέχρι την κοινοποίηση της απόφασής της στον υπόχρεο, μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η πληρωμή θα είχε ως συνέπεια ανεπανόρθωτη βλάβη για τον υπόχρεο. Εάν δεν εκδοθεί απόφαση εντός είκοσι (20) ημερών από την υποβολή της αίτησης στη φορολογική αρχή, η αίτηση αναστολής θεωρείται ότι έχει απορριφθεί. Τυχόν αναστολή της πληρωμής δεν απαλλάσσει τον υπόχρεο από την υποχρέωση καταβολής προσαυξήσεων λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του φόρου.

5. Εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής στην αρμόδια φορολογική αρχή, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στον υπόχρεο, λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο και τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που σχετίζεται με την υπόθεση. Εάν η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης το κρίνει απαραίτητο, δύναται να καλέσει τον υπόχρεο σε ακρόαση. Σε περίπτωση που προσκομισθούν νέα στοιχεία στην Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση. Εάν, εντός της προθεσμίας των εξήντα (60) ημερών, δεν εκδοθεί απόφαση ή δεν κοινοποιηθεί απόφαση στον υπόχρεο, τότε θεωρείται ότι η ενδικοφανής προσφυγή έχει απορριφθεί από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης και ο υπόχρεος έχει λάβει γνώση αυτής της απόρριψης κατά την εκπνοή της ανωτέρω προθεσμίας. Στην περίπτωση των ενδικοφανών προσφυγών που υποβάλλονται στην αρμόδια φορολογική αρχή μέχρι τις 28.2.2014 η προθεσμία του πρώτου εδαφίου επεκτείνεται σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες.

6. Εάν με την απόφαση ακυρώνεται, μερικά ή ολικά, ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης οφείλει να αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή/και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας έκθεσης ελέγχου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού.

7. Η αρμόδια φορολογική αρχή δεν έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης.

8. Κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά της πράξης προσδιορισμού φόρου που εξέδωσε η φορολογική αρχή είναι απαράδεκτη.

9. Ο Γενικός Γραμματέας Δημοσίων Εσόδων δύναται να εκδίδει τις αναγκαίες κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου και ιδίως να καθορίζει τις λεπτομέρειες για τη λειτουργία της Υπηρεσίας

Εσωτερικής Επανεξέτασης, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεών της.»

2.α. Οι διατάξεις της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου ισχύουν για πράξεις που εκδίδονται από 1.8.2013.

β. Οι διατάξεις του άρθρου 70 του Κ.Φ.Ε., όπως ισχύουν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, ισχύουν για πράξεις που εκδίδονται μέχρι 31.7.2013.

3. Το άρθρο 70 Α του Κ.Φ.Ε. τροποποιείται ως εξής:

α. Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν το ποσό της διαφοράς είναι μικρότερο των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, η κατάθεση της αίτησης προς την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ., σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου καθιστά αυτήν αποκλειστικά αρμόδια για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς και συνιστά παραίτηση του αιτούντος από προγενέστερη αίτηση που τυχόν έχει υποβάλει για τη διοικητική επίλυση αυτής ενώπιον άλλου διοικητικού οργάνου με βάση άλλες διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Εφόσον η αμφισβητούμενη από τον υπόχρεο διαφορά του κύριου φόρου, τέλους, εισφοράς ή προστίμου υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, η Επιτροπή του παρόντος άρθρου είναι αποκλειστικά αρμόδια για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς. Η Επιτροπή επιλαμβάνεται της διοικητικής επίλυσης του συνόλου των διαφορών των καταλογιστικών πράξεων που αφορούν τον ίδιο έλεγχο, εφόσον η διαφορά σε μία τουλάχιστον από αυτές καθιστά την Επιτροπή αρμόδια ή αποκλειστικά αρμόδια για τη διοικητική επίλυση αυτής.»

β. Η παράγραφος 4 του άρθρου 70 Α του Κ.Φ.Ε. αντικαθίσταται ως εξής:

«4.α. Ο φορολογούμενος, εφόσον αμφισβητεί την πράξη προσδιορισμού του κύριου ή πρόσθετου φόρου, προστίμου, προσαυξήσεων, ή/και τελών ή πράξη επιβολής οποιασδήποτε κυρώσεως για παράβαση της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας που έχει εκδοθεί σε βάρος του, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3, μπορεί να ζητήσει, με αίτησή του την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ..

β. Η αίτηση για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς απευθύνεται στην Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. και υποβάλλεται στην υπηρεσία, η οποία έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη πράξη μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης προσδιορισμού του κύριου ή πρόσθετου φόρου, προστίμου, προσαυξήσεων, ή/και τελών ή πράξη επιβολής οποιασδήποτε κυρώσεως για παράβαση της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας. Η αίτηση πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο φορολογούμενος βασίζει το αίτημά του. Η υπηρεσία στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, τη διαβιβάζει, μαζί με το σχετικό φάκελο, στην Ε.Δ.Ε.Φ.Δ., μέσα σε προθεσμία επτά (7) ημερών από την κατάθεσή της συνοδευόμενη από πράξη του προϊσταμένου της αρμόδιας φορολογικής αρχής με την οποία ορίζεται εισηγητής για την ενώπιον της Επιτροπής συζήτηση της υπόθεσης. Ως εισηγητές ορίζονται υπάλληλοι κατηγορίας ΠΕ του Υπουργείου Οικονομικών ή υπάλληλοι με δεκαετή τουλάχιστον εμπειρία σε φορολογικούς ελέγχους. Οι εισηγητές οφείλουν να υποβάλουν στη Γραμματεία της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. γραπτή εισήγηση μέσα σε προθεσμία δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη γνωστοποίηση σε αυτούς

της πράξης ορισμού τους ως εισηγητών, προκειμένου να προσδιορισθεί με πράξη του προέδρου της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. ημερομηνία συζήτησης της υπόθεσης. Η εισήγηση πρέπει να είναι επαρκώς τεκμηριωμένη με νομικούς ή/και πραγματικούς ισχυρισμούς και να περιλαμβάνει συγκεκριμένη πρόταση για τη δυνατότητα ή μη διοικητικής επίλυσης της διαφοράς σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις.»

γ. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 70 Α προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Αν έχει υποβληθεί προγενεστέρως άλλη αίτηση διοικητικής επίλυσης της διαφοράς σε άλλο υφιστάμενο όργανο, η αίτηση προς την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. διαβιβάζεται σε αυτήν, εφόσον ο φορολογούμενος παραιτηθεί από την προγενέστερη αίτηση πριν από τη συζήτηση αυτής στο υφιστάμενο όργανο.»

δ. Οι παράγραφοι 6 και 7 του άρθρου 70 Α του Κ.Φ.Ε. αντικαθίστανται ως εξής:

«6.α. Εφόσον η αμφισβητούμενη από τον υπόχρεο διαφορά υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) ευρώ, για την άσκηση προσφυγής του φορολογούμενου, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, απαιτείται, επί ποινή απαραδέκτου ασκήσεως της προσφυγής, να έχει προηγηθεί η αίτηση για υπαγωγή στη διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, η οποία στην περίπτωση αυτή έχει το χαρακτήρα ενδικοφανούς προσφυγής, και η ολοκλήρωση αυτής, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της.

β. Εντός τεσσάρων (4) μηνών από την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής στην αρμόδια φορολογική αρχή, η Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στον φορολογούμενο, λαμβάνοντας υπόψη την αίτηση, τις πληροφορίες που έλαβε από τον φορολογούμενο και τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής. Εάν, εντός της προθεσμίας των τεσσάρων (4) μηνών, δεν εκδοθεί απόφαση ή δεν κοινοποιηθεί απόφαση στον φορολογούμενο, τότε θεωρείται ότι η ενδικοφανής προσφυγή έχει απορριφθεί από την Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. και ο φορολογούμενος έχει λάβει γνώση αυτής της απόρριψης κατά την εκπνοή της ανωτέρω προθεσμίας.

γ. Για τις εκκρεμείς υποθέσεις ενώπιον της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, οι αποφάσεις της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. εκδίδονται εντός προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

7. α. Εάν με την απόφαση ακυρώνεται, μερικά ή ολικά, ή τροποποιείται η πράξη της φορολογικής αρχής, η Ε.Δ.Ε.Φ.Δ. αιτιολογεί την απόφαση αυτή επαρκώς με νομικούς ή/και πραγματικούς ισχυρισμούς. Σε περίπτωση απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής η αιτιολογία μπορεί να συνίσταται στην αποδοχή των διαπιστώσεων της οικείας έκθεσης ελέγχου. Σε κάθε περίπτωση η απόφαση πρέπει να περιέχει τουλάχιστον την οριστική φορολογική υποχρέωση του φορολογούμενου, το καταλογιζόμενο ποσό και την προθεσμία καταβολής αυτού.

β. Η αρμόδια φορολογική αρχή δεν έχει δικαίωμα προσφυγής κατά της απόφασης της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ..

γ. Για τη διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι ισχύουσες διαδικαστικές και ουσιαστικές διατάξεις για τη διοικητική επίλυση των φορολογικών διαφορών.

δ. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι λεπτομέρειες για τη λειτουργία της Επιτροπής και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων της Ε.Δ.Ε.Φ.Δ.»

ε. Στο τέλος του άρθρου 70 Α προστίθεται νέα παράγραφος ως εξής:

«11. Οι διατάξεις του άρθρου 70 Α του Κ.Φ.Ε., όπως τροποποιούνται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν για πράξεις της φορολογικής αρχής που εκδίδονται μέχρι 31.7.2013.»

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.6.: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ Φ.Π.Α.

Οι διατάξεις του Κώδικα Φ.Π.Α. (ν. 2859/2000, Α' 248) τροποποιούνται ως εξής:

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η διαφορά φόρου που προκύπτει με τις παραπάνω δηλώσεις, αν είναι θετική και άνω των τριών (3) ευρώ καταβάλλεται στο Δημόσιο σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 54, αν είναι θετική μέχρι τρία (3) ευρώ μεταφέρεται για καταβολή στην επόμενη φορολογική περίοδο, και αν είναι αρνητική μεταφέρεται για έκπτωση ή επιστρέφεται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34.

Με την υποβολή περιοδικής ή εκκαθαριστικής δήλωσης καταβάλλεται το συνολικά οφειλόμενο ποσό.

Η περιοδική δήλωση, είναι αποδεκτή, και εφόσον με την υποβολή της καταβάλλεται ποσό τουλάχιστον δέκα (10) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή ο οφειλόμενος φόρος βεβαιώνεται με την υποβολή της δήλωσης. Το υπόλοιπο οφειλόμενο ποσό καταβάλλεται ως εξής:

α) Στην περίπτωση εμπρόθεσμης δήλωσης σε δύο (2) δόσεις, η πρώτη των οποίων καθίσταται ληξιπρόθεσμη την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η δήλωση και η οποία ισούται με το ποσό που υπολείπεται για τη συμπλήρωση του πενήντα τοις εκατό (50%) του οφειλόμενου φόρου, και η δεύτερη δόση καθίσταται ληξιπρόθεσμη την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του επόμενου μήνα. Στην περίπτωση που το σύνολο του οφειλόμενου φόρου δεν υπερβαίνει το ποσό των εκατό (100) ευρώ, το υπόλοιπο του μη καταβληθέντος με τη δήλωση φόρου καθίσταται ληξιπρόθεσμο, στο σύνολό του, την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του μήνα κατά τον οποίο υποβάλλεται η δήλωση. Το ποσό που βεβαιώνεται για καταβολή στον επόμενο μήνα προσαυξάνεται κατά δύο τοις εκατό (2%) και η προσαύξηση αυτή βεβαιώνεται με την υποβολή της δήλωσης. Στην περίπτωση που με την υποβολή της δήλωσης καταβάλλεται τουλάχιστον πενήντα τοις εκατό (50%) του οφειλόμενου φόρου, δεν βεβαιώνεται προς καταβολή ποσό στο τέλος του μήνα που υποβάλλεται η δήλωση.

β) Στην περίπτωση εκπρόθεσμης δήλωσης, καταβάλλεται εφάπαξ και καθίσταται ληξιπρόθεσμο την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες ημέρα του μήνα για τον οποίο ισχύει ο πρόσθετος φόρος που υπολογίστηκε.

Ως καταβολή λογίζεται και η απόσβεση της οφειλής δια συμψηφισμού, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 83 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε., Α' 90).

Εκκαθαριστική δήλωση χωρίς την καταβολή του οφειλόμενου ποσού δεν επάγει έννομα αποτελέσματα.

Εκπρόθεσμη δήλωση είναι αποδεκτή μέχρι την ημερομηνία καταχώρισης στο οικείο βιβλίο της πράξης προσδιορισμού του φόρου, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 49 και 50 παράγραφος 1 ή μέχρι την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης προσδιορισμού του φόρου που εκδίδεται κατόπιν ελέγχου σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 48Α και 50 παράγραφος 2, για μη καταλογισθέντα με τις εν λόγω πράξεις επιβολής φόρου ποσά. Μετά τις ανωτέρω ημερομηνίες η υποβολή δήλωσης για καταλογισθέντα ποσά δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα.»

2. Η παράγραφος 6 του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Ο υποκείμενος στο φόρο, ο οποίος ενεργεί αποκλειστικά πράξεις για τις οποίες δεν του παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης, τα νομικά πρόσωπα που δεν υπάγονται στο φόρο σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 3, καθώς και οι αγρότες του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41, που πραγματοποιούν φορολογητέες ενδοκοινοτικές αποκτήσεις αγαθών ή λαμβάνουν υπηρεσίες για τις οποίες είναι υπόχρεοι για την καταβολή του φόρου, υποχρεούνται να υποβάλλουν εκκαθαριστική δήλωση και για χρήσεις που δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία από τις ανωτέρω πράξεις, καθώς και περιοδική δήλωση μόνο για τις φορολογικές περιόδους κατά τις οποίες πραγματοποιούν τις ως άνω φορολογητέες πράξεις. Οι δηλώσεις αυτές περιλαμβάνουν την αξία των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών και κάθε άλλης πράξης, για τις οποίες ο φόρος κατέστη απαιτητός κατά την ίδια φορολογική περίοδο, καθώς και το φόρο που αναλογεί στις πράξεις αυτές.»

3. Η παράγραφος 11 του άρθρου 38 αντικαθίσταται ως εξής:

«11. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών:

α) ορίζονται ο τύπος και το περιεχόμενο των δηλώσεων, τα στοιχεία που υποβάλλονται με αυτές, ο τρόπος υποβολής των δηλώσεων,

β) μπορεί να ορίζεται μεγαλύτερη ή μικρότερη φορολογική περίοδος η οποία σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να είναι μικρότερη του ενός μηνός, για την υποβολή της περιοδικής δήλωσης,

γ) μπορεί να χορηγείται διαφορετική προθεσμία για την υποβολή της περιοδικής ή εκκαθαριστικής δήλωσης, ή παράταση της προθεσμίας για την υποβολή των ανωτέρω δηλώσεων, καθώς και των ανακεφαλαιωτικών πινάκων των περιπτώσεων α' και δ' της παραγράφου 5 και των παραγράφων 5α και 5β του άρθρου 36 λόγω ειδικών συνθηκών. Η απόφαση παράτασης εκδίδεται το αργότερο μέχρι τη λήξη της προβλεπόμενης προθεσμίας και ισχύει από το χρόνο έκδοσής της,

δ) καθορίζεται ο τρόπος άσκησης της επιλογής που αναφέρεται στην παράγραφο 1α.»

4. Στο άρθρο 49 προστίθεται νέα παράγραφος 4α ως εξής:

«4α. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του ν. 2523/1997, καθώς και των διατάξεων του ν. 2648/1998 περί διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής ληξιπρόθεσμων βεβαιωμένων οφειλών και κάθε άλλης ισχύουσας νομοθετικής ρύθμισης ληξιπρόθεσμων οφειλών:

α) σε περίπτωση διοικητικού ή δικαστικού συμβιβασμού που αφορά πράξεις του παρόντος άρθρου δεν μειώνεται ο προβλεπόμενος πρόσθετος φόρος,